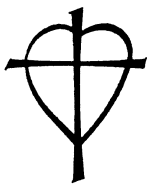

FASTELAVENSSØNDAG

Quinquagesima – Esto mihi

Tekst: Evangelium Luk 18: 31-43. Preken Asbjørn Hjorthaug

"Jesus, du Davids sønn, miskunn deg over meg!" Ropet kommer fra den blinde mannen ved Jeriko. Da Jesus spør om hva dette betyr svarer mannen: *"Herre, la meg få synet!"* Men selv om mannen var blind så var han likevel seende. Han var seende i den forstand at han trodde på Jesus Kristus. Han så sin egen synd og sin egen svakhet. Han roper på Jesus: Kyrie Eleison, forbarm deg Jesus over meg. Slik roper et menneske som ser sin synd og har bruk for en frelser. Mannen ser også Jesus. Han vet at han er en frelser. Han ser at Jesus er hans redningsmann og derfor ber han: *"Herre, la meg få synet!"* Jesus bønhører mannen og sier: *"Bli seende! Din tro har frelst deg."*

Og resultatet etter møtet med Jesus uteblir ikke. Når du får høre evangeliet og se hva Jesus har gjort for deg, så bryter lyset fram: *Straks kunne han se, og han gav seg i følge med Jesus og lovet Gud. Og hele folkemengden som så dette, lovpriste Gud. Luk 18, 43*

Teksten på fastelavnens søndag minner oss på to ting. Vi er alle blinde av naturen, og vi blir seende gjennom troen på Jesus Kristus

Herren skuer fra himmelen ned på menneskene. Han vil se om det finnes noen forstandige, noen som søker Gud. Alle er kommet på arveier, alle er fordervet. Det finnes ikke én som gjør det gode, ikke en eneste. Slm 14

Dette er menneskenes fortvilte situasjon helt siden Adam og Evas syndefall. Da ble vi ikke bare blinde slik at vi ikke kunne se Gud og hans kjærlighet, men vi ble også fiender som sloss imot Gud. Stemmer beskrivelsen i med dagens virkelighet? Hvor mange i dag søker Gud? De hører om krigsfare, vanskelige økonomiske tider, naturkatastrofer med tragiske utfall og folk er redde. Men søker de Gud? Nei, de er opptatt av sitt eget ve og vel. De er slitne, de er stresset, de lever som om de skulle leve her for alltid. De ser ikke at de er blinde. Mange leter etter noe som kan gi livet mening, lykke, harmoni, tilfredsstillelse, fred, men de finner det ikke. Hvorfor? Det er fordi Gud er den eneste som kan gi livet mening. Gud er den eneste som kan gi håp etter døden. Gud er den eneste som kan gi mennesker evig liv. Derfor er Gud den eneste som kan gi mennesker fred, ro og harmoni i tilværelsen.

At alle mennesker er kommet på feil vei – en vei som fører til evig død og fortapelse - er årsaken til at vi i dag feirer innledningen til faste - som igjen er innledningen til påsken.

Vi får i dag høre om en annen vei enn den som går bort fra Gud og som fører til evig død og fortapelse. Det er kjærlighetens vei som vi hørte om i 1. Kor 13.

Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er villig, den misunner ikke, den skryter ikke, er ikke hovmodig. 5 Den gjør ikke noe usømmelig, den søker ikke sitt eget, blir ikke oppbrakt og glemmer ikke på det onde. 6 Den gleder seg ikke over urett, men har sin glede i sannheten. 7 Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. 8 Kjærligheten faller aldri bort. 1 Kor 13, 4 - 8

Slik er Gud. Gud er kjærlighet. I dag vandrer Jesus denne kjærlighetens vei for oss. Han går opp til Jerusalem for siste gang. Han passerer den blinde mannen ved Jeriko der han sitter i veikanten og tigger og ber. Hvorfor det er den siste gangen han går opp til Jerusalem har han fortalt disiplene sine:

Han tok de tolv til side og sa til dem: "Se, vi drar opp til Jerusalem, og alt det som profetene har skrevet om Menneskesønnen, skal gå i oppfyllelse. Han skal overgis til bedningene og bli hånet og mishandlet og

spyttet på, og de skal piske ham og slå ham i hjel. Og den tredje dagen skal han oppstå.” Luk 18, 31 - 33

Han gikk denne veien frivillig. Han visste at hele menneskehetens skjebne lå i hans hender. Det var den eneste, mulige redningsaksjonen som Jesus nå var i ferd med å fullføre. Dette er så stort og ufattelig at disiplene forstod ingen ting av det Jesus her sier. De var også blinde eller i alle fall svaksynte der de gikk sammen med sin Herre og Mester. Men Jesus har mye tålmodighet og kjærlighet også for tvilende disipler, for fornektende disipler, for redde disipler, for de som svikter og faller – for deg og meg. Han gikk frivillig og lydig: - *han fornedret seg selv og ble lydig til døden, ja, korsets død. Flp 2, 8.* Jesaia beskriver Jesu vandring opp til Jerusalem slik:

Han ble mishandlet, men bar det ydmykt; han åpnet ikke sin munn, lik lammet som føres bort for å slaktes, lik sauene som tier når den klippes. Han åpnet ikke sin munn. Jes 53, 7

Jesus er Guds lam som tar bort verdens synder. Han vandrer frivillig for å ta imot folkets hyllest: korsfest, korsfest. Dette gjorde han i kjærlighet til deg og meg. Det var min og din vei han gikk. Vi skulle straffes for våre synder. Jesus vil at vi som den blinde mannen at vi skal få igjen synet og se at Gud er god, at Gud er allmektig, at han er himmelens og jordens skaper som tar seg av oss, at Gud er en Gud som tilgir synder og gir oss evig liv.

Jesu lidelse og død er en demonstrasjon på hva selve kjærligheten er. *Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. 8 Kjærligheten faller aldri bort.* Slik er Gud - han fornedrer seg selv – blir menneske – går lidelsens veg og dør på et kors uskyldig for å redde deg og meg fra den evige død. Hva med oss? Vi kan bare som den blinde mannen rope: *Herre miskunne deg over oss.* Jesus sier til oss: bli seende, og vi eier troen.

Gud gir oss alt vi trenger. Han ordner hele vår sak. Vi fikk det alt i dåpsgave. Skal vi ikke ære han? Skal vi ikke prise hans navn? Skal vi ikke møte han i gudstjenesten, i Ordet, i sakramentet og takke han? Han er her til stede. Hvorfor ringeakte han ved ikke å komme – hvorfor ikke møte opp når han gjester oss? Må Gud forbarme seg over oss og vår utakknemlighet. Han har gjort alt for å frelse oss.

Nå er det mange som avviser det Jesus har gjort for oss. Da er det ikke noe mer håp tilbake. Den synd som gjør at mennesker går fortapt, er at de ikke tror på Jesus Kristus og tar i mot ordet om syndenes forlatelse. Jesus er *”Veien, Sannheten og Livet”*. Utenom han er det ikke noe håp. Det snakkes mye om kjærlighet i dag. Men det er ofte en kjærlighet fylt av egoisme der jeg selv skal nyte, ha opplevelser og ha fordeler. Jesus viser oss en annen vei – den sanne kjærlighetens vei:

Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg bare drønnende malm eller en klingende bjelle. Om jeg har profetisk gave, kjenner alle hemmeligheter og eier all kunnskap, om jeg har all tro så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet. Om jeg gir alt jeg eier til brød for de fattige, ja, om jeg gir meg selv til å brennes, men ikke har kjærlighet, da gagnar det meg intet. Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er villig, den misunner ikke, den skryter ikke, er ikke hovmodig. 1 Kor 13, 1 - 4

Må Gud forbarme seg over oss og tilgi oss. La oss vandre inn i fastetiden sammen med Jesus opp til Jerusalem.

*1 Se, vi går opp til Jerusalem
i hellige fastetider
og ser hvordan Jesus, Guds egen Sønn
i stedet for syndere lider.*

*2 Se, vi går opp til Jerusalem.
Hvem deler vår Herres smerte?
Hvem våker med Jesus i verdens natt
og bærer hans sorg i sitt hjerte?*

Amen.

*3 Se, vi går opp til Jerusalem
til Frelserens kors og pine,*

*til Lammet som ofres for verdens skyld,
for syndene dine og mine.*

*4 Se, vi går opp til Jerusalem,
til byen med glans og ære,
for Frelseren sa oss at der han er,
skal vi ved hans nåde få være.*